

ved at foreslåa en lignende Bestemmelse med Hensyn til de her omhandlede Embedsmænd under Retterne. Jeg har naturligvis for mit Vedkommende en meget tydelig Forestilling om den Retning, hvori jeg antager, at Processreformen maa komme til at gaa, og det har derfor været mig magtpaaliggende, at den paagjældende Bestemmelse ikke kom til at indeholde Noget, som stode i Strid med de Anstuelser, som efter min Mening i den nævnte Retning vare de rigtige, medens det paa den anden Side ogsaa maatte paases, at de dog heller ikke indeholdt Noget, som paa nogen Maade bandt Rigsdagen, der naturligvis ikke som saadan kan danne sig nogen Mening i saa Henseende, førend Forslag til Reformen foreligger. — Det tredie Hensyn, som jeg beder fastholdt, er det almindelige, som altid gjør sig gjældende ved den tilbagevendende Revision af Lovningslovene, nemlig Omstet om, naar det paa nogen Maade kan forsvares fra Regeringens Side, da at komme til en Afslutning med den Slags Lovarbejder. Vel veed jeg, at man kan lade det Hele briste og altsaa blive staaende ved den gjældende Lov, men, da Revisionsforsøget dog saa skal begynde igjen i den næste Samling, er det lidet tilraadeligt paa dette Omraade at lade en Kløft blive staaende og mulig udvide sig, naar man mener dog at kunne saa Revisionen af Lovene gennemført paa forsvarlig Maade. Det er i saa Henseende ved Bestemmelsen af nærværende Lovforslag nødvendigt ogsaa at tage Hensyn til de Fordringer, som i forrige Samling fremkom ligeoverfor Justitsministeriets Lovningslovsforslag, og jeg skal da især fremhæve to Hovedfordringer, som da bleve fremsatte. Den ene var Fordringen om, at alle de i Lovforslaget omhandlede Assistenters, Protokolførere, ja, tiidels endog saa høierestaaende Embedsmænd, som ikke repræsenterede selve Dommerfunktionerne, men kun Kontorfunktioner, slet ikke maatte faa kongelig Udnævnelse, saalænge ikke Reformen i Retsspleien var gennemført. Den anden Fordring var Fordringen om, at Distriktslægeembederne fuldstændig skulde sloifes, saaledes at disse Forretninger for Fremtiden kun lønnes med Honorarer. Paa disse tvende Punkter er det dog lykkedes mig i denne

Samling at fastholde de Bestemmelser, som nu findes i Lovforslaget, og det er derfor, at jeg, som sagt, tror at iinde anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse af det høje Thing.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning over Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 12.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forandring i Loven af 26de Mai 1868 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 6327).

Der var ikke efter Lovforslagets Anmeldelse forløbet den ifølge Forretningsordenen til Sagens Foretagelse fornødne Tid, men Thinget gav uden Forhandling og Afstemning det dertil nødvendige Samtykke.

Sagen fattedes altsaa under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning over Lovforslagets Dvergang til anden Behandling, der vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til den paafølgende Dags Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Udredelsen af Udgifterne til Koloniernes Centralbestyrelse med Indbegreb af Kolonialbrevsreisen.